

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 010012 24 Кж 5
Бања Лука, 04.04.2024. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Аида Ханушића и Светлане Марић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Љиљане Оцвирек, у кривичном предмету против оптуженог Д.О., због кривичних дјела убиство из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске у стицају са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. и 6. истог законика и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца, адвоката Марка Мирјанића из Бијељине, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 010012 24 Кв 8 од 26.03.2024. године, у сједници вијећа одржаној дана 04.04.2024. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Д.О. изјављена против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 010012 24 Кв 8 од 26.03.2024. године.

Образложење

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 010012 24 Кв 8 од 26.03.2024. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС), утврђено је да нису престали разлози за притвор против оптуженог Д.О., који се потврђеном оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Бијељини број Т14 0 КТ 0034624 23 од 22.01.2024. године, терети због кривичних дјела убиство из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 64/17 и 15/21, у даљем тексту: КЗ РС), у стицају са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. и 6. КЗ РС и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС који притвор по том рјешењу може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже 2 (двие) године од дана потврђивања оптужнице, уз обавезу контроле оправданости притвора, по истеку свака 2 (два) мјесеца од доношења посљедњег рјешења о притвору.

Притвор је оптуженом продужен због посебног притворског разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Против овог рјешења благовремено је жалбу изјавио његов бранилац Марко Мирјанић, адвокат из Бијељине, и то због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, оспоравајући закључак о постојању основане сумње да је оптужени починио кривична дјела за која се терети (укључујући и правну квалификацију кривичног дјела убиства у покушају), те постојање посебног притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, сматрајући да нису конкретизоване нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени поновити кривична дјела. Предлаже да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и притвор укине или да се побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Испитујући побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима, у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Пажљивом анализом побијаног рјешења у правцу жалбених приговора нису нађене битне повреде одредаба кривичног поступка које жалба наводи као основ побијања, али их кроз дате разлоге не конкретизује.

Прије свега, неосновано се жалбом браниоца оптуженог оспорава постојање основане сумње да је оптужени учинио кривична дјела која му се стављају на терет, као општег законског услова примјене мјере притвора из члана 197. став 1. ЗКП РС. Наиме, у образложењу побијаног рјешења правилно се закључује да је постојање основане сумње утврђено раније донесеним рјешењем о одређивању притвора, рјешењем о продужењу притвора и анализом доказа достављених уз оптужницу приликом њеног потврђивања, садржинским излагањем и законом прописаном оцјеном тих доказа. Сви ти докази оцијењени су појединачно и у међусобној вези, па као такви дају једно детаљно и јасно образложење основане сумње о почињеним кривичним дјелима која се оптуженом стављају на терет, с тим да ће коначну оцјену тих доказа (у вези са истакнутим жалбеним приговорима) дати суд у поступку утврђивања основаности кривичне оптужбе против оптуженог. Стога, по оцјени овог суда, околности од значаја за оцјену постојања општег услова за притвор се нису измијениле у времену релевантном за одлучивање о оправданости притвора, тако да основана сумња и даље егзистира у неизмјењеном облику. О свему томе побијано рјешење је дало исцрпне разлоге које прихвата и овај суд.

Када је у питању посебни притворски разлог из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, правилно се побијаним рјешењем околности које се тичу извршења кривичног дјела убиства у покушају цијене кроз безразложну упорност и насртљивост, које се затим доводе у везу са чињеницом да је оптужени посједовао експлозивне материје и оружје чије држање грађанима није дозвољено и да постоји основана сумња да се бави неовлаштенем производњом и прометом опојних дрога. Све се то затим оцјењује у контексту структуре његове личности, утврђене психијатријским вјештачењем, која се испољава кроз нефлексибилно реаговање, па се на основу садржајне оцјене изводи правилан закључак да укупне наведене околности представљају нарочите околности које указују да и даље

егзистира посебни притворски разлог који се односи на итерацијску опасност. Наведене околности у конкретном случају представљају озбиљне разлоге од јавног интереса који претежу над правом оптуженог на слободу. О томе је побијано рјешење дало јасне и одређене разлоге, које прихвата и овај суд, па се жалилац на њих упућује.

Утврђујући да је неопходно да се против оптуженог притвор продужи, тиме је у побијаном рјешењу дато образложење за став одбране о примјени мјера забрана, ради чега су без основа жалбени приговори којима се указује да побијано рјешење није ни разматрало могућност њиховог изрицања.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Љиљана Оцвирек

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић